

Arrest

**nr. 66 838 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het besluit tot terugwijzing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 mei 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat R. COLMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 8 mei 2010 aangetroffen bij een politionele controle en onder aanhoudingsmandaat geplaatst. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 9 mei 2010 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.2. Op 23 februari 2011 werd verzoeker door het hof van beroep te Gent, als dader of mededader, veroordeeld tot een gevangenisstraf van tweeënveertig maanden wegens deelneming aan een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen, wegens diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en wegens poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

1.3. De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 11 mei 2011 een besluit tot terugwijzing. Dit besluit, dat verzoeker op 20 mei 2011 ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“De Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid,

Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, inzonderheid op het artikel 20, gewijzigd bij de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de hierna nader bepaalde vreemdeling onderdaan is van Kosovo;

Overwegende dat hij niet werd gemachtigd tot een verblijf in het Rijk;

Overwegende dat hij zich tussen 13 februari 2010 en 25 april 2010 schuldig heeft gemaakt, als dader of mededader, aan deel te hebben uitgemaakt van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of eigendommen; aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (8 feiten); aan poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (10 feiten), feiten waarvoor hij op 23 februari 2011 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 42 maanden;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat het winstgevend karakter van het misdadig gedrag van betrokkene een ernstig en actueel risico aantoont van een nieuwe schending van de openbare orde;

BESLUIT:

Artikel 1.- [M. L.], [...], wordt teruggewezen.

Hij wordt gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980, behoudens bijzondere machtiging van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid.

Artikel 2- Dit besluit beïnvloedt op generlei wijze een eventuele beslissing inzake de voorlopige invrijheidstelling.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verstrekt volgende toelichting:

“De Dienst Vreemdelingenzaken stelt ter motivering van haar beslissing:

“het ministerieel besluit van terugwijzing van 11 mei 2011 waardoor betrokkene de toegang tot het grondgebied van België verboden wordt voor een periode van 10 jaar en waarbij het grondgebied van België, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, [Denemarken], Zweden en Zwitserland dient te verlaten.

Indien betrokkene naar België terugkeert zal hij vervolgd en veroordeeld worden in toepassing van artikel 76 van de bovenvermelde wet.”

Er is in casu niet voldaan aan de formele motiveringsplicht.

Er dient uitdrukkelijk te worden gemotiveerd.

Er wordt enkel melding gemaakt van het ministerieel besluit van terugwijzing van 11 mei 2011 doch er wordt niet gesproken over een wet.

De juridische grondslag/bron wordt bijgevolg onvoldoende gepreciseerd.

De juiste en draagkrachtige juridische en feitelijke redenen van de beslissing moeten worden vermeld. Een vage en onnauwkeurige motivering kan niet aanvaard worden.

Hieruit vloeit derhalve voort dat het niet voldoende motiveren de illegaliteit oplevert van de bestuurs-handeling wegens de schending van een substantieel vormvoorschrift.”

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen dat een eenvoudige lezing van het bestreden besluit tot terugwijzing leert dat het determinerende motief op grond waarvan dit besluit is genomen wordt aangegeven. Hij stelt verder dat verzoeker enkel verwijst naar de akte van kennisgeving en niet naar het besluit tot terugwijzing zelf. Hij wijst erop dat uit de eerste zin van het bestreden besluit op duidelijke wijze blijkt dat dit besluit werd genomen door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3.3. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Zoals verweerder terecht opmerkt, citeert verzoeker in zijn middel niet uit de motivering van het bestreden besluit doch wel uit de akte van kennisgeving van dit besluit en is zijn kritiek slechts gericht tegen deze akte van kennisgeving. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting dan ook geenszins aan dat de bestreden beslissing op zich niet overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 zou gemotiveerd zijn.

Louter ten overvloede wijst de Raad er verder op dat in de motivering van het bestreden besluit tot terugwijzing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat dit besluit werd genomen in toepassing van artikel 20 van de Vreemdelingenwet en dat de feiten die de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ertoe brachten dit besluit te nemen duidelijk zijn vermeld. De motivering in rechte en in feite van de bestreden beslissing is daarenboven van die aard dat zij verzoeker in de mogelijkheid stelt zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Er is derhalve voldaan aan het normdoel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK